

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XI. ročník
číslo 2/2013

Šírimo za
dopravovolný príspevok

Vykročme na cestu s Ježišom, na púť modlitby a pôstu.

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Človek chce lásku
nájsť
strana 3

Otázočky

Budem ťa milovať
v dobrom i v zlom
strana 4-7

Boli sme pri tom

Taizé 2012 -
Európske stretnutie
mladých v Ríme
strana 8-10

Týka sa nás

Ježišovo pozvanie do
púšte cez rôzne
druhy pôstu
strana 11

Zaujalo nás

Posolstvo Svetového
dňa chorých -
Chod' a rob aj ty
podobne
strana 12

Zo života svätých

Svätý Pavol Miki a
spoločníci
strana 13

Detské okienko

strana 14-15

Farská kronika

od 12.12.2012 do 22.1.2013

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatostou krstu začlenili:

Simona Horniaková
Nina Alexandra Michníková
Ľudmila Horáthová
Nicolas Síleš

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Iveta Bartošová, 47 r.
Lýdia Miklošová, 85 r.
Jaroslav Pulmann, 64 r.
Mária Modoryová, 91 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Matúš Novotný a Lenka Baluchová

Popolcová streda - Začiatok 40-dňového pôstu

Na Popolcovú stredu je prísny pôst a zdržovanie sa od mäsiatého pokrmu (v tento deň sa nenahradzuje zdržovanie mäsiatého pokrmu iným skutkom kajúcnosti). Zákon zdržiavať sa mäsiatého pokrmu viaže tých, ktorí dovršili 14. rok života a zaväzuje všetkých plnoletých až do 60. roku života. Aj tí, ktorí pre maloletosť nie sú viazaní, majú byť vychovávaní k pravému zmyslu pokánia. V dňoch pokánia sa majú veriaci zvláštnym spôsobom venovať modlitbe, konáť skutky nábožnosti a dobročinnej lásky, majú sa zapierať vernejším plnením svojich povinností a najmä zachovávaním pôstu a zdržiavania sa mäsa. Výbornými prostriedkami tradície vychádzajúcej z Božieho slova sú modlitba, almužna a pôst. Pôstna výzva od Svätého Otca Benedikta XVI. je z listu Hebrejom: „Vísmajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom“ (Heb 10,24). Pri sv. omši budeme prijímať popol na znak pokánia a rozhodnutia meniť svoje zmýšľanie podľa Kristovho zmýšľania.

Liturgický kalendár

- 2.2. - Obetovanie Pána (Hromnice)
- 3.2. - 4. nedea v cezročnom období
- 10.2. - 5. nedea v cezročnom období
- 13.2. - Popolcová streda
- 17.2. - 1. pôstna nedea
- 24.2. - 2. pôstna nedea

Človek chce lásku nájst'

V piesni od Paľa Haberu v názvom Love song sa spievajú tieto slová. „*Strom túží rásť a rieka tieť, človek chce lásku nájst* ...“ Autor textu krásne vystihol prirodzenú túžbu až predurčenosť Bohom stvorených vecí. „*Strom túží rásť.*“ Veď preto bol Bohom stvorený, aby rásť. Má v sebe životodarnú silu, aby naplnil svoje poslanie. Aj v nehostinných podmienkach dokáže

zapustiť korene tak hlboko, aby našiel vodu, a tak splnil najhlbšiu túžbu rastu.

„*Rieka túži tieť.*“ Ťažko možno hovoriť o nejakej túžbe. Voda netúži. Podlieha však fyzikálnym zákonom, ktoré ustanovil Boh. On je vládca sveta živého aj neživého, viditeľného aj neviditeľného. A nakoniec, „*človek chce lásku nájst.*“

Je to jeho najhlbšia túžba, túžba vpísaná človeku do jeho srdca samotným Bohom. Každý človek túži po láske. Po láske rodinnej, po láske partnerskej, po láske životnej, po láske Božej ... Každá láska, nech ju už nazveme filia, eros alebo agape má svoj pôvod u Boha. Veď Boh je láska, ako píše sv. apoštol Ján, a iba v tejto láske nájdeme dokonalé šťastie a vždy bude naše srdce nespokojné, kým nespočinie v Božej láske, ako nám neskôr

pripomína sv. Augustín.

Po láske túžime, ale na lásku sa musíme aj pripraviť, aby sme ju boli schopní priať. Tento mesiac nám začína pôstne obdobie. Je to obdobie prípravy. Na čo sa ideme pripravovať? Čo očakávame?

Čakáme a pripravujeme sa na tú najväčšiu lásku, akú nám dal náš nebeský Otec. Doslova na naplnenie

ÚVODNÍK

našej najväčšej túžby, túžby po láske. Majme pred očami počas celého pôstu túto skutočnosť. Počas všetkých zapieraní, odriekaní, počas bojov s pokušeniami myslíme na to, na čo sa pripravujeme a po čom naše srdce túži.

Želám Vám požehnaný pôst, aby ste našli lásku, akou nás miluje náš Nebeský Otec.

Pavel Cerovský
kaplán PE-mesto

Budem ťa milovať v dobrom i v zlom

Vďaka Bohu je pre mnohých manželov manželstvo miestom šťastia, radosti a lásky. Priznávam, že tento článok som sa rozhodla napísať po vypočutí neznámeho manželského páru v obchode. Odvtedy si silno uvedomujem, že je okolo nás mnoho manželských párov, ktorí „bojujú“ o prežitie v manželstve. Vypočutý rozhovor:

ON: „To si celá ty!“

ONA: „Nebavíš ma - ty nevidíš nič na ničom, nikom pozitívne.“

ON: „Hlavne, že ty vidíš! Ty najmúdrejšia sova. Som zvedavý, pani úžasná, ako sa rozhodneš a dobre sa pobavím.“

ONA: „Určite lepšie ako ty a daj mi pokoj aspoň tu a vypadni odo mňa.“

ON: „Krava jedna!“

Nadýchla som sa, že ich poprosím, aby sa stíšili, že sú v obchode. Ale prv, ako som sa nadýchla, pán manžel nahnevane odišiel a buchol dverami.

ONA: „Prepáčte, to je celý on - celý môj život s ním je pohroma, ale nejak to už snáď aj spolu dobačujeme.“

Dovolila som sa spýtať, koľko rokov sú manželia.

ONA: „Celú večnosť - 23 rokov, ale to je škoda rečí hovoriť o našom prežívaní.“

Ostalo mi smutno. Predstava, že by som takto mala žiť, mi spôsobila hrôzu, ale zachránila to spomienka na dnešné ráno u nás doma: Spoločné pokojné raňajky, plán na večer, keď prídeme z práce, pusa, prianie požehnaného dňa,

krížik na čelo a šup ho v pokoji do práce. Spomienka mi vyvolala úsmev a ústa vyrieckli: „Vďaka Ti, Pane!“ Zamysleli ste sa niekedy, koľko manželských párov okolo nás iba „prežíva“ v manželstve? Manželstvá sú skúšané, ale musíme si uvedomiť, že medové týždne netrvajú večne. Veľa párov musí čeliť rôznym problémom, ale je len na nich, či z nich chcú vyjsť víťazne.

KOMUNIKÁCIA! Manželia si vôbec neuvedomujú, že sa spolu menej a menej rozprávajú, Internet a televízia nás Oberajú o čas, ktorý je tak vzácný pre manželov. Keďže je málo času, rozhovory manželov sa stávajú povrchné. Nevypovedané slová môžu spôsobiť problémy, nedorozumenia. Spôsob, akým spolu hovoríme odráža kvalitu nášho vzťahu. Láskavé slovo prináša radosť a aj chuť komunikovať. Z tvrdej reči cítime napätie, nervozitu. V manželstve je dôležité rozprávať o svojom vnútornom trápení, bolesti, o prežívaní bolesti - vtedy si otvárame svoje srdce. Pokiaľ manželia nie sú ochotní sa pred sebou odhalíť aj vnútorne - odhalíť svoj vnútorný život - dostaví sa nepochopenie - časom odcudzenie. Keď s manželom počúvame manželov, u ktorých to škrípe, snažíme sa im poukázať na SLOVO! Manželia, prosím, uvažujte nad vyrieknutím slova, aj jediné slovo dokáže zraniť, hlboko a na dlho. **SLOVO** - dokáže spustiť hádku, napätie. Počúvajme sa! Aj vypočuť je veľmi

dôležité vo vzťahu. Aj vo Sv. písme nájdeme: „**Ak niekto odpovie skôr ako vypočul, poslúži mu to na bláznovstvo a hanbu.**“ (Prís 18,13) „**Vlúdna odpoved odvracia prchkosť, ale urážlivé slovo vzbudzuje hnev.**“ (Prís 15,1) „**Kto nerozvážne hovorí, akoby bodal mečom, ale jazyk mûdrych lieči.**“ (Prís 12,18) Nezabúdajte - slová tvarujú naše srdce.

Dovolila som si položiť pári otázok manželským párom z našej farnosti:

1. Čo obdivujete na manželke - manželovi?

2. Za čo ste vdľační svojej manželke - manželovi?

3. Ako si v manželstve prejavujete úctu?

4. Dokážete ľahko odpúšťať vo vzťahu?

5. Dokážete sa zdržať k o m e n t á r a v o č i manželke - manželovi, keď vy máte pokazenú náladu?

6. Ako reagujete, keď vám manželka - manžel ublíži slovom?

7. Chcete mu to vrátiť?

8. Prerozprávate si to?

9. Vaše manželstvo - za aké by ste ho označili?

10. Aké vlastnosti si na vašej manželke - manželovi najviac ceníte?

11. Modlite sa spolu?

12. Modlite sa za svoju manželku - manžela?

1. Najviac zo všetkého na manželovi obdivujem zmysel pre zodpovednosť - najmä za rodinu.

2. Za každú maličkosť.

3. Toleranciu, vážim si ho ako manžela a otca našich dvoch detí.

4. Veľmi ľahko odpúšťam i maličkosti.

5. Málokedy sa mi podarí nereagovať.

6. Je mi to ľúto, som smutná a bez nálady.

7. Chystám sa, ale väčšinou sa stihнемe udobriť a nemusím nič ľutovať.

8. Snažím sa presvedčiť manžela, aby vždy rozprával o veciach, ktoré ho trápia

a predídeme mnohým nedorozumeniam.

9. Za šťastné, aj keď občas prehrmia búrky.

10.

11. Nie (Ak nepočítam pri štrednej večeri)

12. Áno.

Štefan, 37 rokov:

1. Je toho viac, ale obdivujem jej schopnosť zvládať viac vecí naraz - rieši veci s prehľadom.

2. Za dve krásne deti. Milujem ich.

3. Milým slovom, nekonečnou láskou.

4. Môj veľký problém. Nie.

5. Áno, je to tak lepšie pre všetkých.

6. Väčšinou reagujem výbušne.

7. Záleží od situácie.

8. Iba občas, nie som ten prvý, čo príde a snaží sa riešiť problém.

9. Super, aj keď vždy je čo vylepšovať.

10. Cením si všetky manželkine pozitívne vlastnosti.

11. Nie, iba na Vianoce.

12. Áno.

**Katarína a Štefan - manželmi 6 rokov
(dve deti)**

Katarína, 33 rokov:

OTÁZOČKY

Žaneta a Róbert - manželmi 11 rokov (dve deti, tretie na ceste)

Žaneta, 37 rokov:

1. Jeho srdiečko.
2. Za rodinu a pekný život s ním.
3. Činmi a slovami.
4. To záleží od situácie.
5. Áno.
6. Chcem si to vyzoprávať.
7. Niekedy sa to podarí.
8. Áno.
9. Za šťastné.
10. Je rodinný typ, starostlivý, priebojný a vtipný.
11. 1x ročne.
12. Áno.

Róbert, 39 rokov:

1. Jej povahu.
2. Že spojila svoj život s mojím.
3. Hovorí o všetkom len pravdu.
4. Zatiaľ s tým nebol problém.
5. Niekedy je mlčač zlato.
6. Hľadám dôvod a ideme ho odstrániť.
7. Nemá to zmysel.
8. To vždy.
9. Veľmi dobré.
10. Obetavosť, úprimnosť, starostlivosť.
11. Nie.
12. Prajem jej pekné veci v živote.

Renáta a Jozef - manželmi 17 rokov (dve deti)

Renáta, 37 rokov:

1. Vernosť, oddanosť, humor, rozhodnosť.
2. Za to, že stál pri mne v čase choroby - bol mi oporou, za to, že sme prežili 17 a pol roka v láske a pokoji, že chce byť vzorom vo viere pre svoje deti.
3. Venujeme sa jeden druhému, sme k

sebe láskaví - úprimní. Rád chodí pre mňa z práce, vždy mi pridrží dvere, vyzlečie mi kabát, čaká ma s kávou. ☺
4. Áno a úprimne zo srdca.

5. Nie je to problém, pretože môj manžel je veselý človek - môj smútok v tvári rieši objatím.
6. Dám mu krížik na čelo.
7. Nie - nemám čo.
8. Určite je to veľmi dôležité a potrebné.
9. Požehnané, oddané, šťastné - plné lásky.
10. Trpezlivý, pokojný, ochotný, pracovitý, ľudský.
11. Áno - každý večer (ak necestuje) aj s deťmi.

12. Každé ráno ho odovzdávam do modlitieb a večer za neho Bohu ďakujuem.

Jozef, 38 rokov:

1. Vytrvalosť v obetovaní sa nie len pre svoju rodinu, ale aj pre priateľov a známych.
2. Za to, že naša láska rastie každým prežitým dňom - je velikánskou oporou.
3. Vyznanie lásky - aj po 17 a pol roka.
4. Myslím, že áno aj keď niekedy je to ľažšie.
5. Keď mám pokazenú náladu, snažím sa ju zlepšiť, som optimista, ďakujuem Bohu za svoju povahu.
6. Vzájomne si odpúšťame.
7. Nie, snažím sa celú situáciu odľahčiť.
8. Áno - komunikácia je vo vzťahu dôležitá.
9. Myslím si, že pre nás jedinečné.
10. Obetavosť, vernosť, úprimnosť.
11. Snažíme sa spolu pomodiť denne - pokial'nie som odcestovaný.
12. Samozrejme, je to veľmi potrebné.

Katarína a Marián - manželmi 14 rokov (dve deti)

Katarína, 37 rokov:

1. Obetavosť.
2. Za lásku, trpezlivosť.
3. Sme k sebe milí.
4. Veľmi ľahko a rýchlo.
5. S tým problém nemám.
6. Stíchnem, príde mi do pláču.
7. Nie, nikdy.
8. Vždy - je to potrebné.
9. Pohodové, úprimné.
10. Pracovitý, láskavý, úprimný, zábavný.
11. Áno.
12. Áno, s láskou.

Marián, 37 rokov:

1. Poctivosť, pravdovravnosť.
2. Za deti, dôvera v Boha.
3. Odvezením do práce. Občas pripravím obed.
4. S týmto problém nemám.
5. Nedokážem.
6. Mám potrebu to prediskutovať.
7. Áno.
8. Čo najrýchlejšie.
9. Občas Talianske ☺
10. Starostlivá, pracovitá.
11. Pokiaľ som doma, tak každý deň.
12. Áno.

Daniela a Miroslav - manželmi 27 rokov (tri deti)

Daniela, 50 rokov:

1. Pracovitosť, dochvíľnosť, odvaha.
2. Naučil ma variť a smiať sa.
3. Vieme sa počúvať.
4. Ako kedy a ako čo.
5. Nedokážem - chcem mať posledné slovo.
6. Odídem z izby, neurobím mu jest'.

7. Áno.
  8. Musím, lebo by som nezaspala.
  9. Verné - úplne bežné.
  10. Že si stojí za slovom.
  11. Nie pravidelne - až keď prihovieva.
  12. Ja áno.
- Miroslav, 52 rokov:*
1. Skromnosť, komunikatívnosť.
  2. Za synov - ako všetko zvláda.
  3. Že sa neurážame.
  4. Ale áno - 27 rokov spoločného života - hovorí za všetko.
  5. Ako kedy - viac menej nie.
  6. Zvýšim hlas.

7. Podľa situácie.
8. Po čase, ale musím vychladnúť.
9. Obetavé, myslím, že pekné.
10. Poriadkumilovná, žena do voza a do koča.
11. Občas.
12. Nie pravidelne.

Ďakujem za odpovede!

Skúste manželia aj vy doma odpovedať spoločne na moje otázky, večer namiesto televízie a možno sa niečo nové dozviete. ☺ So všetkou pokorou, miernosťou a trpezlivosťou, znájajte sa navzájom v láske. (Ef 4,2)

Renáta

OTÁZOČKY

Taizé 2012

Európske stretnutie mladých v Ríme

28.12.2012 - 2.1.2013

Koniec minulého roka a začiatok nového roka som strávil vo Večnom meste, v meste Rím. Boli sme tam s minoritmi (jednou z troch odnoží) františkánov z Bratislavskej Karlovky.

Púť začala svätoomšou u minoritov. Naším duchovným otcom bol páter Luciano. Páter bol Poliak s vynikajúcou slovenčinou, mysel som si s jeho

prízvukom, že je východniar. Po odchode z Bratislavы sme dorazili na druhý deň ráno okolo 6,00 hod. do Ríma. Už keď sme vyšli, pocítili sme, že nie sme u nás na severe, vonku bolo teplejšie ako u nás, tie naše mínusové teploty v zime. Tam bolo ako na jar okolo 15°C. ☺ Po niekoľkominútovej ceste sme prišli na jednu univerzitu v Ríme, kde sme sa zaregistrovali a podeleli nás do rôznych farností. My sme boli pridelení do farnosti Sant Agapito. Dagmar - Slovenka, čo vie perfektne po taliansky a anglicky nám chalanom zariadila ubytovanie s posteľami v kláštore mužskej rehole Matky Terezy - Missionari Della Carita, 5 minút chôdze od

farnosti. Ženy boli ubytované v rodinách. Vrátnikov sme mali v kláštore Poliakov, aj medzi mníchmi boli viacerí z Poľska, ako aj z Indie a iných krajín sveta. Bývali sme so 70 bezdomovcami, ktorí tam žijú, pracujú a varia. To sme sa dozvedeli neskôr, až deň pred odchodom. Každé ráno nám urobili kávu latte. ☺ Po ubytovaní sme sa hneď išli najesť na Circo Massimo, kde nám od 11,30 podávali naše obedy a vodu. Potom sme išli pozrieť Koloseum, ktoré je obrovské a starodávne. Večer sme mali spoločnú modlitbu v Basilica di Santa Maria in Aracoeli. Kedže sme boli ubytovaní v kláštore, kde platili pravidlá, ktoré sme museli rešpektovať, hneď po večerných modlitbách sme sa najesť do 22,00 hod. museli vrátiť. Po príchode sme zbadali, že k nám pribudli ďalší pútnici - Poliaci a Íri. S Ími som si dobre „pokecal“, aj keď rýchlo hovorili. ☺ Boli z Corcru - 3 hodiny autobusom od Dublinu. Po sladkých raňajkách vo farnosti, pečive a koláčoch sme mali o 8,30 ranné modlitby. Po modlitbách sme mali stretnutie v malých skupinkách, kde sme vzájomne zdieľali otázky, na ktoré sme mali odpovedať. Boli sme v skupinkách z rozličných krajín. Naša farnosť mala pútnikov z Poľska, Írska, Ukrajiny a od nás zo Slovenska a ešte, samozrejme, domáci Talianov z Ríma, čo boli z farnosti. Po obede v Circo Massimo sme pomaly putovali do Vatikánu na stretnutie so Svätým Otcom Benediktom XVI. Pri vstupe na Námestie sv. Petra, sme museli

prejsť detektorm kovov. Všetko, čo bolo z kovu sme si museli dať do batohov a tak prejsť cez detektory. Na námestí sme sa museli legitimovať preukazom Taizé. Sadli sme si asi do 10. radu od miesta, kde mal prísť pápež. Keď o 18,00 hod. začalo stretnutie, všetci sme v eufórii sledovali príchod Sv. Otca v papamobile a vykrikovali sme **Benedetto**. Pri stretnutí sme svietili so sviečkami v rôznofarebných papierových stojančekoch, sem-tam niekomu začal papier horieť. ☺ Po stretnutí vo Vatikáne sme išli pomaly k Anjelskému hradu, ktorý bol blízko Vatikánu, kde sme si kúpili suveníry. Na druhý deň ráno sme mali vo svojej farnosti sv. omšu, pri ktorej spievala miestna mládež talianske piesne. Po nej a po dobrom obede na Circo Massimo sme sa vybrali pri more. Cesta trvala metrom chvíľu na stanicu, odkiaľ sme potom okolo 45 minút išli vlakom na stanicu Cristoforo Colombo, kde sme vystúpili. Tu sme hned zbadali, že nie sme v centre Ríma, ale na okraji. Bol tu rajský pokoj. Jeden Talian nás pustil cez svoj dvor k moru, ktoré 30. decembra bolo vylúdnené, ale nádherné. Hned sme sa vyzuli, lebo pláž bola piesočná, nádherne sa po nej chodilo naboso. V piesku bolo nespočetné množstvo mušlí. Voda v mori bola studenšia ako teplota vzduchu, ale aj tak sme sa aspoň trocha namočili. ☺ Na pláži sme sa bláznili ako malé deti, fotiek sme urobili nespočetne veľa. Mali sme

nezabudnuteľnú večeru na móle a prišiel čas, kedy sme sa museli vrátiť. V centre nás zaujal lunapark, kde sme si zajazdili na autodrome a zahrali si aj kalčeto. Po príchode do kláštora s množstvom prežitých zážitkov sme sa podelili s našimi spolupútnikmi Conoram a Davidom z Írska, ako aj s Poliakom Konradom z mesta Lublin. Silvester sme začali rannou modlitbou a neskôr nasledovalo stretnutie v skupinách. Po výdatnom obede sme si išli pozrieť Španielske námestie, fontánu Di Trevi a večer Panthenon. Do kláštora sme sa vrátili už po 20,00 hod., aby sme sa pripravili na Slávnosť národov, ktorá začala hned po vigílnej modlitbe za mier. Každá sv. omša bola prekladaná z taliančiny do angličtiny, potom slovenčiny a z poľštiny do ukrajínčiny. Väčšinou mi stačil preklad do angličtiny. ☺ Pred polnocou pred Novým rokom sme sa presunuli do sály, kde si každá krajina pripravila

krátku prezentáciu. Po novoročnom prípitku a zaželaním šťastného Nového roku v slovenčine, angličtine a v taliančine začala Slávnosť národov. Taliani začali diskotékou s modernými pesničkami a po nich ako prví pútnici začali Poliaci s troma nádhernými poľskými pesničkami, pri ktorých sa aj tancovalo. Potom Ukrajinci predstavili hru so stoličkami, pri ktorých si treba rýchlo sadnúť, lebo kto nestihne, ostáva stáť a vypadáva. Íri začali krásnou pesničkou v podaní jednej z ľrok,

nasledoval írsky tanec a napokon všetci Íri ešte zaspievali dve nádherné národné pesničky v ich rodnom jazyku. My sme začali talianskou pesničkou v podaní Joja Bridu a pokračovali ľudovými pesničkami: Na Orave a Macejko, pri ktorých sme aj tancovali. Záver nášho predstavenia zakončil nás Jojo ako dirigent. ☺ Zožali sme obrovský potlesk, ako Poliaci a Íri. Na Nový rok sme mali u nás v kaplnke nad

kláštorom všetci z farnosti stretnutie s mníchmi z Missionari Della Carita, u ktorých sme bývali. Jeden indický mních, čo pracoval s matkou Terezou z Kalkaty, nám porozprával o tom, aká Matka Tereza bola. Nikto, kto k nej prišiel, nebol pre ňu záťažou. Vedela, že keď prišiel, potrebuje pomôcť. Ona seba považovala za nehodnú starať sa o niekoho, stále sa modlila k Bohu: „Bože, daj, nech sa nad nikým nepovyšujem.“ Matka Tereza má aj dnes pre nás odkaz, že pokial budú matky zabíjať svoje deti potratmi, nikdy nebudem mať pokoj! Potom sme sa vrátili do našej farnosti na svätú omšu. Obed sme mali u nás v kláštore, veľmi sme si pochutili. Obedovali sme všetci spolu v spoločenstve aj s „domácimi“, čo žijú spolu s mníchmi. Ráno 2. januára začali odchádzať pútnici domov. Ako prví odišli Íri, po sv. omši v kaplnke s indickými mníchmi sme si s nimi podali ruky a

rozlúčili sme sa.

Aj nás čakal odchod domov. Pred kláštorom sme sa ešte celá naša skupina odfotili. Nezabudol som sa rozlúčiť aj s duchovným otcom z farnosti ako i s ďalšími pútničkami z Talianska, Poľska, ktorým som dal malé pozornosti zo Slovenska. S nimi budem v kontakte aj na facebooku.

Po odchode z Ríma sme navštívili mesto Assisi, ktoré je asi 3 hodiny vzdialenosť od Ríma, kde sme prespalí v jednom ženskom kláštore. V Assisi sme si prezreli baziliku sv. Františka, kde sme mali sv. omšu v podzemí. Tu je pochovaný sv. František z Assisi. Po dlhom prezeraní baziliky, ktorá bola vatikánskou pôdou, sme navštívili kostol sv. Kláry. Nemohli sme odísť domov bez suvenírov. Cesta domov ubiehala rýchlo, ale duchom som bol stále ešte v Ríme. Prebrala ma realita. Uf, som doma, v našej zime. Pre mňa to bola nezabudnuteľná návšteva Ríma, Vatikánu a Assisi. Zo všetkých miest som si odniesol duchovné zážitky. Ďakujem Pánu Bohu za prežité dni v tesnej blízkosti s Ním a novými priateľmi v katolíckom Taliansku. ☺

Peter A.

Ježišovo pozvanie do púšte cez rôzne druhy pôstu

Žiť na púšti je pre človeka náročné a stojí to nemálo fyzických aj psychických sín. Nám kresťanom sa blíži čas, v ktorom nás Ježiš osobne pozýva odísť s Ním do púšte nášho duchovného života a stráviť s Ním štyridsať dní v poznávaní seba, v počúvaní Boha a v premáhaní zla. Tento „pobyt“ na púšti začína Popolcovou stredou a končí Veľkou nocou. Keďže je to náročná cesta, potrebné je odložiť všetko zbytočné, čo nám duchovný život iba komplikuje a držať sa Ježišových pokynov, ktoré budeme počuť pri bohoslužbe slova v úvode pôstu. Nebojme sa, že to nezvládneme. Pôst predsa nie je iba o nás, ale aj o Ņom. Práve On ku každému novému kroku dáva vždy novú chut' a s každou snahou prekonať sa pridá aj povzbudenie. Ako prechádzať pôstnou púšťou za Ježišom? Ponúkame vám viaceré spôsoby spoznania seba, hľadania Boha a prekonania zla:

POSTI SA OČAMI: zriecť sa zbytočného pozerania televízie, videa, či zábavných časopisov a objavovať často prehliadanú

krásu Božieho sveta, ktorý je okolo nás.

POSTI SA UŠAMI: obmedziť sa v počúvaní rozhlasu, cédečiek či mobilu, a viac počúvať tých, s ktorými žijeme v bezprostrednej blízkosti, ako aj Boha, ktorý má tiež čo povedať.

POSTI SA ÚSTAMI: zriecť sa nielen navyknutých sladkostí a oblúbených jedál, ale aj všetkých neláskevých a zbytočných slov, aby sme hovorili najmä vtedy, keď je to potrebné, dobré a pravdivé.

POSTI SA RUKAMI: svoje ruky naučiť viac používať k modlitbe a tiež ich zapojiť do práce pre tých, ktorí to od nás najviac potrebujú.

POSTI SA NOHAMÍ: neutekať pred tými, ktorí sú nám neprijemní, zastaviť sa pri tých, ktorí sú na nás odkázaní a častejšie prichádzať za Tým, od ktorého máme všetko - k Bohu.

POSTI SA TELOM: nezakladať si prehnane na vonkajších veciach (móda, šperky ...), ale viac dbať o vnútornú krásu ducha a hygienu duše.

Mgr. Ľubomír GREGA, špirituál

TÝKA SA NÁS

Vo chvíľach ticha
hľadaj svojho Boha.
Hned' ako oči zo sna otvoríš,
prežehnaj sa a začni hľadať Krista.
Vravíš, že pre šero cestu nevidíš?
Tou cestou k Nemu je tvoja duša čistá.

V tichej modlitbe nájdeš Ježiša,
keď ku nej ruky skladáš.
Vtedy je k Nemu cesta najblížšia,
ak pred Ním na kolená padáš.
Ježiša nájdeš v láske k blížnemu,

k sestre, k bratovi, k svojim deťom.
Tak priblížiš sa k cielu istému,
nemusíš kráčať ďaleko svetom.

Ježiša nájdeš pri práci svojej,
ked' ju z lásky k Nemu konáš.
Nezáleží na činnosti tvojej,
ak nájst svojho Boha za cieľ si dás.

Vo svojom chráme hľadaj Ježiša,
po svätom prijímaní v srdci Ho máme.
Láska je od smrti aj hriechu silnejšia,
Boh prebýva v láske, ktorú si dáme.

Posolstvo Svetového dňa chorých (11.2.)

Chod' a rob aj ty podobne

„Chod' a rob aj ty podobne“ (Lk 10,37) - je témou tohtoročného posolstva k Svetovému dňu chorých, ktorý pripadá na 11. februára - liturgickú spomienku Panny Márie Lurdskej. Svetový deň, ustanovený blahoslaveným Jánom Pavlom II., sa slávi už po 21.-krát, tento rok sa hlavné oslavysuskutočníav mariánskej svätyni v nemeckom Altöttingu. Svätý Otec v posolstve píše, že tento deň je pre chorých, ošetrujúcich, kresťanov a všetkých ľudí dobrej vôle „chvíľou pre modlitbu, zdieľanie, obetovanie utrpenia pre dobro Cirkvi a výzvou pre každého vidieť v tvári chorého brata svätú Kristovu tvár, ktorý utrpením, smrťou a zmŕtvychvstaním priniesol spásu celému ľudstvu“.

Na podobenstve o Dobrom samaritánovi Benedikt XVI. ukazuje Ježišovo konanie, ktorým nás učí, ako máme chápať hlbokú lásku Boha k človeku, osobitne vo chvíľach choroby a utrpenia. Ďalej pokračuje: „Zároveň v závere podobenstva, slovami «chod' a rob aj ty podobne» Ježiš naznačuje, aký postoj musí mať jeho nasledovník voči iným, osobitne tým, ktorí potrebujú starostlivosť. Prostredníctvom prijímania nekonečnej Božej lásky a intenzívneho vzťahu s ním v modlitbe má prijímať silu byť denno-denне konkrétnym spôsobom pozorný voči tým, ktorí sú zranení na tele alebo na

duchu, tým, ktorí potrebujú pomoc, aj keď sú neznámi a bez finančných prostriedkov. To neplatí len pre zdravotných pracovníkov, ale pre každého, aj samotného chorého, ktorý môže svoju situáciu prežívať v perspektíve viery: „Vyhýbanie sa utrpeniu ani útek pred bolestou neprináša človeku uzdravenie. To prináša len schopnosť prijať súženie, dozrievať v ňom a nachádzať jeho zmysel prostredníctvom zjednotenia sa s Kristom, ktorý trpel s nekonečnou láskou.“ (Ap. exhort. Spe salvi, 37).

Benedikt XVI. označuje Rok viery ako vhodnú príležitosť pre cirkevné spoločenstvá zintenzívniť službu milosrdnej lásky, aby sa každý člen mohol stať Dobrým samaritánom pre toho, kto žije vedľa neho. V ďalšej časti posolstva predstavuje konkrétné príklady svätých v dejinách Cirkvi, ktorí sa svojou službou a charizmom vyznačovali v službe blížnemu. V závere vyjadril uznanie a povzbudil všetky cirkevné a civilné inštitúcie pracujúce v sektore zdravotníctva, ale aj diecézy a rodiny, aby sa nechali viesť vedomím, že „v láskyplnom a veľkodušnom prijatí každého ľudskeho života, predovšetkým slabého alebo chorého, dnes Cirkev prežíva osobitne rozhodujúci okamih svojho poslania, ktoré je o to nutnejšie, že sa stále viac šíri «kultúra smrti».“

prebraté a krátené

Sväty Pavol Miki a spoločníci

japonskí mučenici

Kresťanstvo v Japonsku začal šíriť sv. František Xaverský (1506-1552). Spočiatku sa jeho práci a práci jeho nasledovníkov darilo veľmi dobre. Avšak v roku 1587 vydal vojenský námestník cisára Taikosama edikt, v ktorom nariadil zrúcať kostoly, misionárov vypovedať z krajiny a začal prenasledovať kresťanov. O život prichádzali kňazi, laici, katechéti, deti, všetci, čo sa nechceli zriecknuť kresťanskej viery. Medzi nich patrí aj sv. Pavol Miki.

Narodil sa v dobre situovanej rodine v japonskom meste Kjótó v roku 1554. Pokrstený bol ako päťročný. Keď mal dvadsať rokov, vstúpil do jezuitského seminára. Štúdium latinčiny mu sice nešlo najlepšie, ale zato sa veľmi dobre vyznal v teologickej náukе a aj v budhistických obyčajoch. Vedel teda účinne diskutovať s miestnymi japonskými učencami. Svedčí o tom aj list jezuitského pátra Ribadeneiru, ktorý píše, že niet horlivejšieho spomedzi bratov ako Pavla. No práve vďaka svojej horlivosti bol 26. decembra 1596 uväznený v Ósake spolu s ďalšími novicmi. Spolu s inými bratmi ich potom

previezli do Nagasaki a tam ich 5. februára 1597 ukrižovali. Po ich mučeníckej smrti nastal v Japonsku veľký rozmach kresťanstva. V roku 1617 nastalo ďalšie rozsiahle krvavé prenasledovanie kresťanov a vypovedanie misionárov z krajiny, Cirkev bola takmer zničená. No keď po

vyše dvesto rokoch prišli misionári opäť do krajiny, našli v okolí Nagasaki viacero kresťanských skupín, ktoré vytrvali bez kňazov a spojenia s ostatnou Cirkvou. Pavla Mikiho a jeho dvadsaťpäť spoločníkov vyhlásil za svätých pápež Pius IX. v roku 1862.

spracoval Peter

D E T S K E

O K I E N K O

DOBRÁ NOVINA

erko

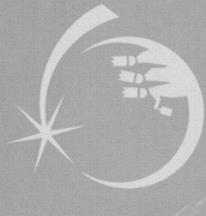
Hnutie kresťanských spoločenstiev detí ďakuje

Partizánskemu

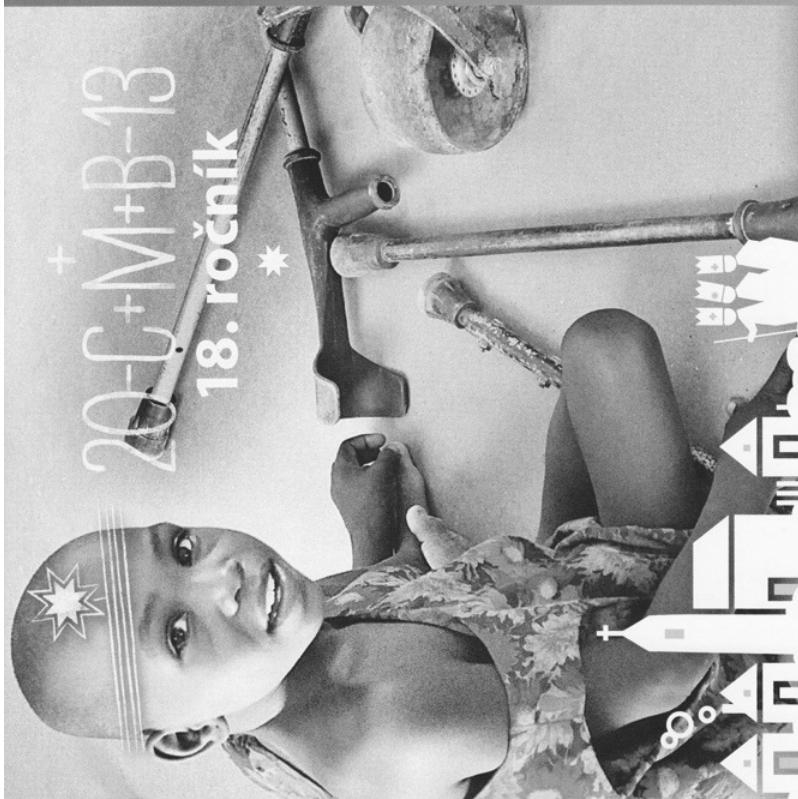
za účasť v Dobrej novině 2012/2013
a za vyzbieraný príspevok:

840,50 eur

Svojimi príspevkami ste podporili prácu Cirkvi pre nádznych v Afrike

ĐAKUJEME

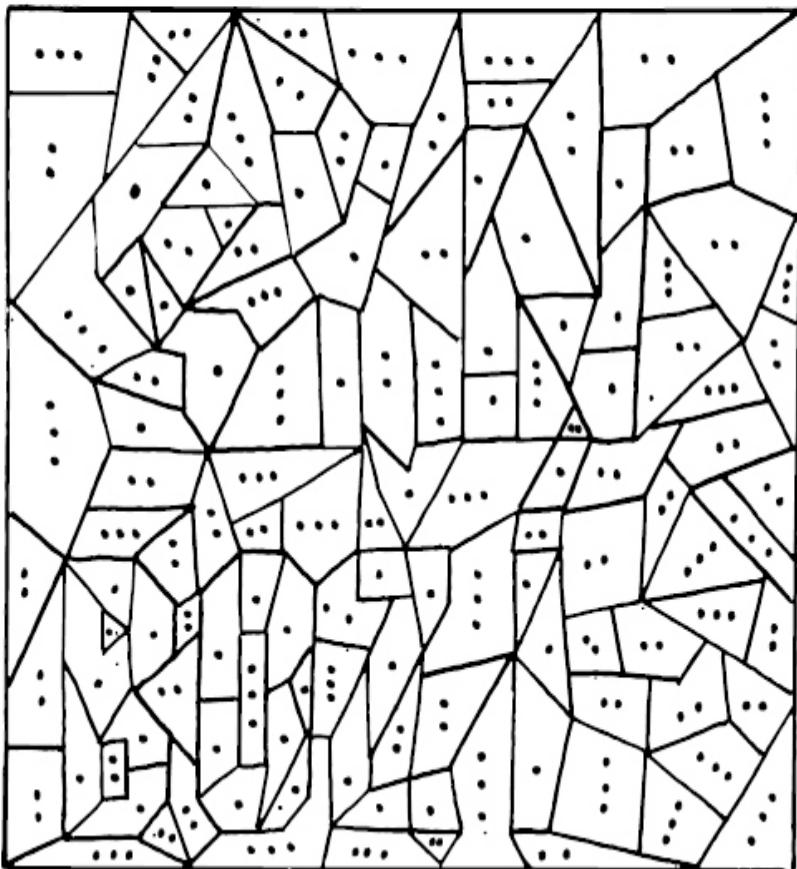
DETSKÉ OKIENKO

D E T S K E   O K I E N K O

Kto je Ježiš?

Vyfarbi polička, v ktorých sa nachádza len jedna bodčka. Ježiš preukázal svoju moc nad diablotom. Dokázal, že ho právom môžeme nazývať:

Váš Pútniček

Pútnik Božieho milosrdensstva

XI. ročník

číslo 2/2013

Pozývame vás na pútnicko-poznávací zájazd

LURDY - PARÍŽ

NICE-CARCASSONNE-NEVERS

1.5. - 8.5.2013

Predbežný program:

- 1. deň** - odchod v dopoludňajších hodinách cez Rakúsko, Taliansko do Francúzska - nočná jazda s prestávkami.
- 2. deň** - skoro ráno príchod na Francúzsku riviéru 9-hodinová prestávka. Nocľah.
- 3. deň** - ráno odchod do Lúrd. Po ceste zastávka v Carcassonne (mesto v hrad-prehliadka). Podvečer príchod do Lúrd. Ubytovanie, večera a sviečkový sprievod.
- 4. deň** - raňajky, prehliadka pútnického areálu, svätá omša, účasť na náboženských programoch. Večera a nocľah.
- 5. deň** - raňajky, medzinárodná svätá omša. Krížová cesta, Eucharistický sprievod, sviečkový sprievod. Večera a nocľah.
- 6. deň** - raňajky, svätá omša. Odchod do Paríža. Krátka zastávka v Nevers - v kláštore, kde je uložené neporušené telo Sv. Bernadetty. Nocľah v okolí Paríža.
- 7. deň** - ráno príchod do Paríža. Celodenný pobyt v Paríži. Svätá omša v kaplnke Zázračnej medaile - Sv. Kataríny LaBoure. Prehliadka: Notre Dame (850. výročie chrámu) a historického centra. Vo večerných hodinách odchod domov od Eifelovej veže, nočná jazda.
- 8. deň** - príchod na Slovensko v popoludňajších hodinách.

Predpokladaná cena: 275 € (doprava, poistenie, sprievodca, kňaz, 5x ubytovanie, 3x raňajky, 3x večera).

Prihlásiť sa môžete večer po 20.00 hod. na tel. č.: 038/53 22 317 - p. Kováčová, tel. č.: 0905 771 765 - p. Dobiašová, e-mail.:emili53@centrum.sk,

Info: www.busslovakia.sk

Vydáva: Rimskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rimskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, A. Bezákova, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mgr. Miroslav Baláz.
Redakčná rada d'akuje všetkým, ktorí sa na vydanie časopisu podielali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail:
putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadane príspevky nevraciame.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.